

[Bording.]

Fjor om 10¹/₂ Mill. Kr.s Skattelettelse, og det Forslag, der er fremsat i Aar af Finansministeren om 13 Mill. Kr.s Skattelettelse til Formueejerne, og som man har begrundet med, at det er nødvendigt for Erhvervslivet at faa en saadan Skattelettelse, og ogsaa med, at det vil hjælpe overfor Landbruget, tror jeg ikke ret mange mere har nogen som helst Tro paa vil have nogen Virkning. I alt Fald er der ingen Tvivl om, at hvis man spørger de kriseramte Landboere, om de har Erfaring for, at den Politik, der gav sig Udslag i disse 10¹/₂ Mill. Kr.s Skattelettelse, har gavnet dem, og venter et bekræftende Svar, vil man blive sørgeligt skuffet, for det erkendes vist overalt i Landbruget, at de kriseramte Landbrug, i alt Fald de overprioriterede — og det er jo dem, der er i Vanskeligheder —, som svarer ingen eller en ganske ringe Statsskat, kan ikke blive hjulpet ad de Veje, man var inde paa i Fjor.

Der er efter min Mening ingen Tvivl om — og det er en Opfattelse, der vistnok næres af de allerfleste indenfor Landbokredse —, at den Forringelse af Landbrugets økonomiske Forhold, af Produktionen i det hele taget, som er Resultatet af de 40 Mill. Kr.s Forringelse af Publikums Købeevne, nemlig Nedskæringen paa de sociale Love og Nedskæringen af Tjenestemandslønningerne, den førte til en Forværrelse af Landbrugskrisen. Man kan nu en Gang ikke tage 40 Mill. Kr. ud af Produktionen, af Forbruget i Samfundet, uden at det i højeste Grad kommer til at ramme et Erhverv som Landbruget, der er indstillet paa at producere Varer til Forbrug i Husholdningen. Denne Forringelse af Købeevnen opvejes ingenlunde — det kan den højtærede Indenrigsminister være vis paa, selv om jeg hører ham protestere imod det — af den 23 Mill. Kr.s Skattegave, som Regeringen og de Partier, der har fulgt den, nu ønsker at give Rigmændene her i Landet. Det er sikkert ikke tilstrækkeligt, naar man vil bedømme, om det gavner eller skader det danske Landbrug, at stille de 23 Millioner op imod de 40 Millioner. For det er dog givet, at de 40 Millioner er taget ud af det almindelige Forbrug, og dette rammer selvfølgelig ikke mindst Landbruget, hvorimod Foræringen paa 23 Mill. Kr. til de rigeste, de mest velhavende her i Landet i høj Grad kan befrygtes at ville gaa til Udlandet gennem forøget Luksusforbrug, Indkøb af Biler, Udenlandsrejser og paa anden Maade. Saa-dan er Opfattelsen i Landbrugskredse i alt Fald for Øjeblikket, og derfor kan man og

saa være vis paa, naar man træffer Landboere ude omkring enten privat eller ved Møder, at det Spørgsmaal, som først og fremmest beskæftiger dem, er dette: Hvad vil Regeringen foretage sig, hvad vil Rigsdagen foretage sig for at lette Krisen for det danske Landbrug?

Jeg hørte nok før, at Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, ikke havde nogen særlig Tro paa, for det første at der var nogen Krise for Landbruget — han sagde, man havde i høj Grad overdrevet. Dernæst fik man heller ikke Indtrykket af, at han mente, Gennemførelsen af disse Forslag vilde hjælpe ret meget paa Landbrugskrisen. At det Forslag, der er fremsat fra vor Side, ikke kunde hjælpe, set fra et Venstrestandpunkt, kunde man maaske forstaa, og navnlig set fra det Standpunkt, som repræsenteres af det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, men at heller ikke Regeringens Forslag vilde have nogen nævneværdig Betydning, fik man ogsaa nærmest Opfattelsen af efter at have hørt den Tale.

Jeg beklager derfor i høj Grad, at Ministeriet i sin Iver for at beskære Indtægterne for Fattigfolk i Fjor ikke fik Tid til at udarbejde Forslag, der betød noget som Krisehjælp for Landbruget. Jeg deler ogsaa Beklagelsen ude omkring i Befolkningen over den ringe Betydning, som man er klar over, at de to af Regeringen fremsatte Forslag vil faa for det kriseramte Landbrug. Naar de kun vil faa saa ringe Betydning, er det, fordi de Principper, hvorefter Forslagene er udarbejdet, og selve de Beløb, der indeholdes i Forslagene, vil gøre Virkningen overordentlig ringe.

Det ene Forslag gaar ud paa, at man fra Statens Side stiller 6 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan gennem Driftsllaaneforeninger med solidarisk Ansvar. Det er jo rigtig, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen før sagde, at solidarisk Ansvar er ikke i saa høj Kurs i Landbruget for Øjeblikket, og derfor maa man tvivle om, at en Lov om saadanne Udlaan overhovedet vil faa nogen nævneværdig Betydning, for saa vidt man opretholder det Princip, her er Tale om. Erfaringerne i de senere Aar med Hensyn til Virkningen af det solidariske Ansvar og ikke mindst Andelsbankens Sammenbrud, de enkeltes store økonomiske Forpligtelser under de nuværende Forhold, ogsaa Kautionsforpligtelser og Forpligtelser, man har paa draget sig gennem solidarisk Ansvar, gør jo, at Befolkningen, og ikke mindst Landbefolkningen, for Øjeblikket er meget forsigtig, naar det gælder solidarisk Ansvar. Og hvis